

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 Rs 093604 20 Rsž

Novi Travnik, 10.02.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Davor Kelava, kao predsjednik vijeća, Alma Islamović i Mirjana Grubešić, kao članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja S. H. sin Z., iz G. V.-U., ..., zastupan po punomoćniku Hajrudinu Pokvić, advokatu iz Bugojna, protiv tuženog Šumsko privredno društvo „Srednjobosanske šume“ d.o.o. Donji Vakuf, ulica 770. Slavne brdske brigade, zastupan po punomoćniku H. G., zaposleniku tuženog, radi poništenja Odluke Disciplinske komisije, Odluke direktora društva i Odluke Nadzornog odbora, vrijednost spora 5.100,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Rs 093604 19 Rs od 23.10.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 10.02.2021. godine, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba tuženog se uvažava, ukida se presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 Rs 093604 19 Rs od 23.10.2020. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Obrazloženje

Osporenom prvostepenom presudom odlučeno je kako slijedi:

„Poništava se Odluka Disciplinske komisije broj: 01-03-4972/2019 od 14.06.2019. godine koja je potvrđena Odlukom Nadzornog odbora Šumsko privrednog društva „Srednjobosanske šume“ d.o.o. Donji Vakuf broj 02-6073/2019 od 15.07.2019. godine kojom je radniku izrečena disciplinska mjera opomene za lakši prijestup.

Poništava se Odluka Disciplinske komisije broj 01-03-4844/2019 od 12.06.2019. godine kojom se predlaže direktoru Društva da se okrivljenom radniku izrekne disciplinska mjera privremeni raspored na poslove koji ne odgovaraju stručnoj spremi radnika u trajanju od 12 mjeseci, a na temelju kojeg je donesena Odluka direktora društva broj 01-03-4909/2019 od 12.06.2019. godine kao i Odluka Nadzornog odbora Šumsko privrednog društva „Srednjobosanske šume“ d.o.o. Donji Vakuf broj 02-6074/2019 od 15.07.2019. godine kojom je radniku izrečena disciplinska mjera privremenog rasporeda na poslove koji ne odgovaraju njegovoj stručnoj spremi u trajanju od 12 mjeseci.

Tuženi je dužan tužitelju nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 840,00 KM u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.“

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu iz svih razloga propisanih u članu 208. stav 1. Zakona o parničnom postupku s prijedlogom drugostepenom sudu da usvoji žalbu, ukine prvostepenu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da preinači prvostepenu presudu shodno navodima iz žalbe. U obrazloženju žalbe se naročito ukazuje na povrede odredaba člana 2., 7., 8., 60., 67., 79. stav 2. 98., 123. i 191. Zakona o parničnom postupku zbog čega je prvostepeni sud izveo pogrešan zaključak da je tužbeni zahtjev osnovan dakle na bazi pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja pa je pogrešno primijenio i materijalno pravo. Prvostepeni sud nije odlučio o prigovoru tuženog da ovu tužbu odbaci jer kod istoga suda teče parnica između istih stranaka u predmetu broj 46 0 Rs 093766 19 Rs pa je takvim postupanjem počinio povredu člana 60., 67. 79. stav 2. i člana 98. citiranog zakona. Nadalje, se ukazuje da prvostepeni sud nije mogao usvojiti tužbeni zahtjev za poništavanje određenih odluka, a bez da su istovremeno obuhvaćene odluke Nadzornog odbora kojim je odbijen prigovor na prvostepenu odluku Disciplinske komisije kojom je tužitelju izrečena disciplinska mjera opomene, Odluka direktora društva kojom se tužitelju izriče disciplinska mjera privremenog rasporeda na druge poslove i Odluke Nadzornog odbora kojom se odbija prigovor na tu odluku, dakle kako iste nisu bile predmet tužbenog zahtjeva a niti u smislu utvrđenja da su iste nezakonite a niti se zahtijeva da se iste ponište, niti su iste i poništene izrekom pobijane presude slijedom čega je pobijana presuda donesena uz povredu člana 2. stav 1. a u vezi sa članom 191. citiranog zakona jer je sud u obrazloženju pobijane presude dao obrazloženje koje je irelevantno iz aspekta opredijeljenog tužbenog zahtjeva te same izreke presude. Stoga naglašava da je ovakvo opredijeljen tužbeni zahtjev odnosno izreka presude i neizvršiva jer nije poništena Odluka direktora tuženog koja je poseban pravi akt i koja Odluka je i dalje zakonita i na pravnoj snazi. Žalitelj, a suprotno obrazloženju prvostepenog suda detaljno analizira i ocjenjuje iskaze svjedoka, a koja ocjena je istovjetna obrazloženju pobijanih odluka donesenih u disciplinskom postupku te s tim u vezi ukazuje da zadatak suda u ovom predmetu je bio da utvrđuje samo eventualne formalne nedostatke u provođenju postupka koji je sproveden kod poslodavca tj. da li su u tom postupku ispoštovana sva prava tužitelja zbog čega se prigovara izvršenoj ocjeni dokaza od strane prvostepenog suda jer činjenica da je tužitelj nezadovoljan odlukom tuženog ne utiče na ispravnost tih odluka odnosno sud nije mogao u svrsishodnost izrečenih mjera. Slijedom navedenog ukazuje se i na povrede odredaba materijalnog prava a što se detaljno obrazlaže naročito o primjeni odredbe člana 107. Zakona o radu. Dakle, žalitelj cijeni da je tužitelju omogućeno da učestvuje u disciplinskom postupcima, da iznosi odbranu, a što je isti iskoristio i u materijalnom i u formalnom smislu angažovanjem ovlaštenog branitelja, da sporni dokaze i da izvodi dokaze u svoju korist, nakon čega su donesene pisane odluke sa obrazloženjem koje zadovoljava standarde sudskih odluka i obrazloženja prama Evropskoj konvenciji te da je istom omogućeno da iznosi

prigovora na koje je odgovoreno zbog čega u konačnici nalazi da u postupanju tuženog nema ničega što bi ukazivalo da je procedura sprovedena nezakonito pa je imajući u vidu sve navedeno predložio donošenje odluke kao u uvodu ove žalbe.

Tužitelj zastupan po punomoćniku u obrazloženom odgovoru na žalbu je osporio istu u cijelosti s prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana i potvrdi prvostepena presuda.

Nakon što je ispitao prvostepenu odluku u granicama navoda iz žalbe i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku ("Službene novine FBiH", broj: 53/03, 73/05 i 19/06), ovaj sud zaključio je slijedeće:

Žalba je osnovana.

Iz predmetnog stanja spisa proizilazi da je tužitelj po punomoćniku dana 19.08.2019. godine podnio tužbu kod toga suda protiv tuženog radi poništenja Odluke Disciplinske komisije broj: 01-03-4972/2019 od 14.06.2019. godine koja je potvrđena Odlukom Nadzornog odbora Šumsko privrednog društva „Srednjobosanske šume“ d.o.o. Donji Vakuf broj 02-6073/2019 od 15.07.2019. godine kojom je radniku izrečena disciplinska mjera opomene za lakši prijestup i Odluke Disciplinske komisije broj 01-03-4844/2019 od 12.06.2019. godine kojom se predlaže direktoru Društava da se okrivljenom radniku izrekne disciplinska mjera privremeni raspored na poslove koji ne odgovaraju stručnoj spremi radnika u trajanju od 12 mjeseci, a na temelju kojeg je donesena Odluka direktora društva broj 01-03-4909/2019 od 12.06.2019. godine kao i Odluka Nadzornog odbora Šumsko privrednog društva „Srednjobosanske šume“ d.o.o. Donji Vakuf broj 02-6074/2019 od 15.07.2019. godine kojom je radniku izrečena disciplinska mjera privremenog rasporeda na poslove koji ne odgovaraju njegovoj stručnoj spremi u trajanju od 12 mjeseci uz obavezu tuženoga da tužitelju naknadi troškove ovog postupka.

Među parničnim strankama nesporno je da je tuženi protiv tužitelja vodio dva disciplinska postupak gdje je u prvom disciplinskom postupku tužitelju izrečena disciplinska mjera opomene za lakši prijestup iz člana 12. tačka 4. i 10. Pravilnika o povredi radnog odnosa, vođenje disciplinskog postupka i utvrđivanje odgovornosti (u daljem tekstu Pravilnika), a u drugom disciplinskom postupku je tužitelju izrečena disciplinska mjera privremenog rasporeda na poslove koji ne odgovaraju njegovoj stručnoj spremi u trajanju od 12 mjeseci zbog težeg prijestupa iz člana 11. tačka 3., 5., 26., 23. i 38. istog Pravilnika.

Među parničnim strankama je sporna zakonitost sprovedenih disciplinskih postupaka pa time i osnovanost donošenja odluka Disciplinske komisije čije se poništenje tužbom zahtijeva.

Radi razjašnjenja naprijed navedenog prvostepeni sud je na temelju dokaza koji su parnične stranke u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku izvele odnosno dokaza koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, i njihovom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku, te primjenom pravila o teretu dokazivanja, u bitnom utvrdio slijedeće, a to je da je zahtjev za pokretanje disciplinskog postupka od 23.05.2019. godine, u kojem je donesena Odluka Disciplinske komisije broj 01-03-4972/2019 od 14.06.2019. godine nije podnesen u skladu sa odredbom člana 21. Pravilnika tj. isti je od spornog događaja od 04.04.2019. godine koji se tužitelju stavlja na teret podnesen protekom roka od 5 dana, dakle neblagovremeno, slijedom čega zaključuje da je nezakonito sproveden disciplinski postupak koji je rezultirao donošenjem nezakonite odluke, pa je kao osnovan usvojio tužbeni zahtjev u pogledu poništenja naprijed citirane Odluke Disciplinske komisije, a koja je potvrđena Odlukom Nadzornog odbora ŠPD „Srednjobosanske šume“ od 15.07.2019. godine, a kojom je tužitelju izrečena disciplinska mjera za lakši prijestup.

Što se tiče druge Odluke Disciplinske komisije koja se tiče neovlaštenog snimanja razgovora između tužitelja i direktora društva, provedenim dokazima, i to iskaza kako tužitelja, tako i zakonskog zastupnika tuženog te iskaza svjedoka tuženog, prvostepeni sud zaključuje da tuženi nije dokazao da je tužitelj počinio povrede iz člana 11. tačka 3., 5., 26., 28. i 38. Pravilnika, a naročito tačke 26. citirane odredbe kojom se tužitelju stavlja na teret izvršenje krivičnog djela pa kako se ne može iz izvedenih dokaza zaključiti ni da je tužitelj povrijedio zakon ili neki podzakonski akt, odnosno akt društva, niti je utvrdio da je zloupotrijebio svoj položaj i na koji način ili da je eventualno prekoračio dato ovlaštenje zbog kojih bi mu bila izrečena odluka teže povrede radne obaveze zbog koje je se isti premješta na drugo radno mjesto, bez da mu se istovremeno nudi ugovor o radu za to drugo radno mjesto kako je to predviđeno odredbom člana 107. Zakona o radu, to kod takvog stanja stvari prvostepeni sud nalazi da je Odluka Disciplinske komisije od 12.06.2019. godine također nezakonita, a na temelju koje je donesena i Odluka direktora društva i Odluka Nadzornog odbora, zbog čega je sud tužbeni zahtjev tužitelja i u ovom dijelu usvojio te odluku o troškovima postupka donio na osnovu člana 383. i 386. Zakona o parničnom postupku.

Prednja odluka prvostepenog suda nije pravilna i zakonita.

Naime, u žalbi se osnovano ukazuje na propust suda vezano za postupanje po naprijed postavljenom tužbenom zahtjevu koji je opredjeljen za poništenje samo pojedinih odluka iz gore označena dva disciplinska postupka, a ne i konačnih odluka tuženog. S tim u vezi opravdano se ukazuje u žalbi da je i obrazloženje prvostepenog suda vezano za konačne odluke tuženog irelevantne iz aspekta opredijeljenog tužbenog zahtjeva odnosno opravdano se postavlja pitanje razumljivosti podnesenog tužbenog zahtjeva pa time i obrazloženja tako donesene odluke u smislu odredbe člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku.

Imajući u vidu značaj i pravne posljedice konačnih odluka donesenih u disciplinskom postupku evidentno je da je prvostepeni sud u takvoj situaciji propustio prethodno poduzeti potrebne radnje kada je tužba nerazumljiva u smislu odredbe člana 66. Zakona o parničnom postupku i što je u konačnici imalo za rezultat donošenje odluke koja ne zadovoljava standarde propisane odredbom člana 191. Zakona o parničnom postupku, to je ovaj sud ne upuštajući se u ostale razloge žalbe ukinuo prvostepenu presudu shodno članu 235. stav 1. tačka 3. Zakona o parničnom postupku i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

U ponovnom postupku prvostepeni sud će pozvati tužitelja da uredi tužbu na način da isti dostavi razumljivu tužbu shodno prirodi predmetnog spora odnosno koja shodno iznesenim činjeničnim navodima i relevantnim dokazima može, ukoliko se utvrdi da su osnovani, imati za rezultat da se odluke kojima su eventualno povrijeđena prava tužitelja ponište kao nezakonite odnosno da ista kao takva bude izvršiva, a potom vodeći računa i ostalim prigovorima iz žalbe, a nakon sprovedenog dokaznog postupka, donese pravilnu i zakonitu odluku uz obrazloženje kako je to propisano odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednik vijeća
Davor Kelava